

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. HÍMZŐ-UTCA 1. SZ. KÉZIRATOKAT VISSZA NEM KÜLDÜNK.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAPEST, IV. HÍMZŐ-UTCA 1. SZ. HIRDELÉSEK ÉS NYILTERBE VALÓ KIJELTÉSEK FELVÉTELE KÉRDŐHIVATAL.

Termésünk a piacon.

E hét végén, ha az idő kedvez, országoszeretbe lesz fejezve az aratás, a jövő héten betakarítva, időszerűsége ellen biztosítva ez év termését.

Azért tehát az amerikai versenytől sem szükség szerfölött tartanunk. Egyébiránt az amerikai verseny, nem tekintve azt, mennyivel később jelenhet meg az amerikai gabona Európában.

A gabonatermő államok idején termés mennyiségét tehát ez előleges tudósítások szerint nem igen lesz fölélmés a magyar gabona árára.

A Nilus áldott völgye sem igen fog ez idén versenytársul jelentkezni a világpiacokon. Az egyiptomi termés a piacra kerülési szokott évi kontingense, körülbelül egy millió vámmáza — ez idén aligha egészen el nem marad.

Az aratás mindenek a kínálat és kereslet közti arány szabja meg első sorban. S hogy azt csak megközelítőleg is meghatározhatunk, szükséges volna tudnunk, mekkora mennyiség lesz az és minő, a mely az ár alakulására irányadó nagy piacokra kerül.

Az aratás mindenek a kínálat és kereslet közti arány szabja meg első sorban. S hogy azt csak megközelítőleg is meghatározhatunk, szükséges volna tudnunk, mekkora mennyiség lesz az és minő, a mely az ár alakulására irányadó nagy piacokra kerül.

Az aratás mindenek a kínálat és kereslet közti arány szabja meg első sorban. S hogy azt csak megközelítőleg is meghatározhatunk, szükséges volna tudnunk, mekkora mennyiség lesz az és minő, a mely az ár alakulására irányadó nagy piacokra kerül.

dón magas ára van, pedig az 1878-iki nagy termés után alább kellett volna szállania a 78-iki árnál.

Azért tehát az amerikai versenytől sem szükség szerfölött tartanunk. Egyébiránt az amerikai verseny, nem tekintve azt, mennyivel később jelenhet meg az amerikai gabona Európában.

Nem áll az, mintha Amerika megmérhetetlen térségeivel rendelkezne a termő földnek, mely ugyszólván ingyen kapható. A mi föld ott mezőgazdasági művelésre alkalmas volt, az már művelés alatt is van.

Igaz, hogy Amerikában igen alacsony a becár, mely után az adó kivettetik, s ez lehetővé teszi az amerikai farmernek, hogy olcsóbban termelhesse, mint a magyar gazda.

Amerikában is megvan tehát a termésnek az a minimális ára, melyen alul azt a termelő veszteség nélkül nem adhatja.

Mindezt összevetve s hozzá adva még azt is, hogy mi az idén tetemesen korábban jelenhetünk meg a világpiacokon, mint más esztendőben megjelentünk: azt hisszük, alapítalan azok aggodalma, a kik attól tartanak, hogy az idei aratásnak kitűnő volta jelentékenyen csökkentő visszahatással lesz a gabona

árakra. Hanyatlani fog igen is, mint hanyatlani szokott minden bő aratás után; de a hanyatlás nem lesz akkora, a mitől sokan félti hajlandók, hogy illuzióriúsá tenné a jobb termésből remélhetett tetemes hasznot.

Budapest, jul. 18.

Dalmáciából írják egy bécsi lapnak a következőket: A krivoszejek mindig nem tekintetho megoldottak, míg ki nem mondják, hogy a Krivoszejek általondan Montenegro maradtak-e, vagy pedig hazijukba tértek.

Egy főpásztori körlevél.

A lutheránus egyház ellen újabbán sokszor emlegették a régi panaszot, hogy pánszláv tendenciáknak hódol. Különösen a bányakertleti szuperintendenciát vádolták erről.

Az azonban ha tovább vizsgáljuk a szuperintendens ur által kibocsátott körlevelet és a megelöv körülményeket, azt találjuk, hogy a czébla vett tiltakozás nem elegendő, s az előírt magatartás nem elégséges ahhoz, hogy valaki mint magyar betöltse a számára jutó hi-

vatást. A lutheránus egyházat pánszláv tendenciákról vádolják, s Szeberényi Guszláv azt mondja rá: ez ellen tiltakoznunk kell, mert közöttünk nincsenek pánszlávok.

A tényleg dolgában pedig valóban azt kell mondanunk, hogy igen szomorúan állunk, ha a lutheránus egyház is azon nézetekben osztozik, melyeket a szuperintendens ur ezen körlevelében hirdet.

Nekünk semmi kifogásunk az ellen, ha valaki az anyanyelvét szereti és tanulja, de azt akarjuk, hogy tanulja a magyart is. Az a negatív erény, melyet ön hirdet, szuperintendens ur, a kispolgárok erénye, a kik nem jönnek összeütözésbe a büntető törvénykönyvvel.

KÜLFÖLD.

A porta még mindig nem felelt a nagykövetek által e hó 15-én ányújtott jegyzékre. Ha — így sürgönyzik Konstantinápolyból — még esztendőnk sem fog a porta válaszolni, a nagykövetek újból megsüregtük a választ.

«Mélyen megal és megindít az a figyelmesség és kegy, melylyel engem a kalifa, az igazhivő uralkodója, megtisztelt és elhalmozott. E nagy és jószág kegyelem viszonzásul sietek legmélyebb, legforróbb s leghevesebb odaadással az én uram és fejedelmem trónjának kibábilhoz letenni; de mivel időmet teljesen elfoglalja az a gond, melyet a katonák készletekre fordítanak, kegyelműleg vagyok, Egyiptomban maradásom parancsoló kényszerűség, mely alól magam kivonnom nem szabad, s így énkem sajnálnom, hogy ez a kötelesség megakadályozza, hogy uralkodóm meghívásának eleget tegyek.

Freycinet az egyiptomi hitélről szóló bizottsági jelentés felolvasása után kijelentette tegnap, hogy a készülődésnek nem az a céljuk, hogy velük azonnal megkezdjék az akciózt, hanem az, hogy a flotta az egyiptomi eseményekkel szemben folyóvást keszen tartassék. A kormány politikája a béke és kienegzeselődés politikája s ő, a miniszter, meg most is arra törekszik, hogy Európával egyetemben lehetővé tegye a békés megoldást. A konferencia elfogadta a státus quo elvét s ezzel nagy lépést tett a béke érdekében.

Gambetta tegnap megjelent a kamarában, noha anyja halálán van. Mondják, hogy a volt miniszterelnök holnap beszélni fog. A folyóskón az rebegtek, hogy Európa feljogosította a Franciaországot és Angliát, hogy a Suez-csatornának bizonyos pontjait megszállják, s Freycinet erről holnap fog

Muszká mulatóhelyek.

Szkobelev halála nem olyan volt, a minő egy vitéz, egy hős hadvezéré illelnek, kinek sarkivére az a fogják följegyezni, hogy a «Szuvarovhoz hasonló katoná.» Nem győzedelmes hadiakt éien, nem veres harcmezőn: — ágyban, párnák közt érte a halál, még pedig meglehetősen szennyes párnák között.

Az északi kicsapongás molochnának vonában áldoz az orosz társadalom cremenje. Maga az udvar sem képez ez alól kivételt s a chronique scandaleuse annyit pikáns jelenetet hoz forgalomba az udvar életéből, hogy II. Katalin ideje sem nyújt tan érve oly bőséges anyagot.

«vieuillesse argentic» érdekes pendántja a «jeunesse d'ore»-nak s tulajdonképen ugyanaz, csakhogy 20—30 évvel később. Jelen voltak a czár birodalmának legmagasabb méltóságai. Egy csónó herceg és gróf, de egyetleneg sem volt köztük ötven év alatt. A souper eltartott reggelt hat óráig; akkor befogatták a trojkaikba s meg azon nyelgen a hideg champagneitól, jó meleg bundákba burkolozva, kihajították néhány órára számkáni a ropogó hóba.

Néhány nappal utóbb ugyanabban a szállóban egy másik souper volt. De már ez a «jeunesse d'ore» rendezte. Az itt megjelent társaság az csaknem kivétel nélkül az előbbi «vieuillesse argentic» aranyos folytatódtott a czézo, s tehát ugyszólván em famille fölöttél nem kevésbé volt bizalmas. Kazacság, dal, tánc, tegezés és trojkaosztás. De mivel az ifjúság rendszeren mozgékonyabb az öregesnél: nem hat, de csak nyolc órákor szakadt vége a diáriának.

A hol a nagyvesszi élet nagy irányokban fejlődik s könnyen szerzett milliók töltik meg a lakosok zsebeit, ott rendszeren magoktól alakulnak lecsapoló esztornák is elegendő számmal, melyeken keresztül leszívároghat az esztörtölt pénzmozgás.

Moszkva, melynek így levezető egyik esztornájába a pleznai hős is belefűlt, szintén nincs a természetes egyensúly helyreállítását célzó ily intézeteknek a híjával. Ilyen a «Sztréla» nevű, melynek aligha van párja egész Európában. Bor S. érdekesen írja le ezt a muszká orpheumot a «Presse» egy évke előtt megjelent számában. E helyen teszi le a kereskedő tejlőzárja fős elcsengő áldozatát a szerelm olfárára, itt pocsokolja el a kielt kéjencz vagyonának romjait, itt játsza el a szerencsétlen férj vagyonát, becsületét, itt dohja oda sok ember egy-egy szép énekésnő lábaihoz mindenét, ide hozza a hivatalnok másoknak az ő gondjaira bizott pénzt s leszikkasztó, gazember és koldus.

gyűgyességgel kerítik az áldozatot urnójuk halójába, a ki ott ülkeresztispók módjára a háló közepén. Keskeny, fakó ábrázlaton egy ideig nem mozdul, apró, csillózó szemé alig látszik észrevenni, a mi körülte zajlik, de a ki egyszer halójába kerül, zúgó fejlet és nres zsebbel hagyhatja csak el oledését.

A moszkvai cigányvilág egyáltalában nem szepek. Szikár testűk, kifejezés nélküli arcuk, száraz színrűk s gyíkzerű mozdulataik inkább visszataszított, mint vonzó. De tudnak irni és olvasni, egész utcaköz foglalkalnak el saját házaikkal, melyekben kényelemmel, sőt fényűzéssel laknak, gyűjtik a pénzt halomra néha bizonyos előkelő modort is elcsajátítanak. De vonzerjük fölítka abban áll, hogy valaminél minálunk, azoképen született művészek ők ott is. Csakhogy míg a mi cigányainknak «száraz fa» kell a kezébe, hogy elbűvöljön, — a moszkvai cigányainknak nincs arra szükségé. — a moszkvai cigányainknak: pártalan szektájait képezi a moszkvai népeletnek a cigányvilág, az ő különös dalával. Senki oly eredetiséggel, amyi megkapó erővel nem tudja énekelni az orosz népdalt, mint a moszkvai cigányvilág: útemre mozdul annak éneközben keze-lába, dereka, egész teste, utánozhatlan kellemes s oly átlátszó fátölözötzetben, mely nem tévesztetheti el kábító hatását az érzékekre. Vig kompanyia a szent Moszkvában nem is képzeltetho ily cigány énekésnök nélkül, ép úgy mint nálunk nem cigányzene nélkül. Divathat vannak elannyira, hogy megéledtették a moszkvai katonai kormányzó parkettjét is szem egyszer sikerült aranyalléru madarakat fogni halóikba, még pedig nemcsak ideig-óráig, hanem állandóan is, úgy hogynem egy ósmenési címzer örököse emelt egész az olfár magához egy-egy ilyen hívós dal cigányzsinrent.

Ha nem akad társaság, mely a Sztrélnában «cercle intime» rendezzen, — megjelentek a vén cigány anyosnyok is, nem annyira az erény óreit, mint inkább ama szerep teljesítőit, mely a hajtvadászok zárlák a háztöröknak jut. De ha Vladimirivics Alexej, az életvidám, gazdag kereskedő fia úgy találja, hogy társzárában néhány darab fölösleges ezer rubeljes bankjegyet hever, — akkor a Sztrélna egy esztére elzárja a publikum elől. Ekkor «cercle intime» van, a hol csak Alexej jelenhet meg kiválasztott barátai val s vagy egy tucszalt a Sztrélna sylvhidék közel. A vén cigányanyosnyok is otthon maradnak ilyenkor, forgatni az olvasót. Vagy tizenkét, külön erre nevelt pinzser, ki se nem lát, se nem hall, se nem fesség, teljesen elegendő a némes társaság inyenzen igényeit a «chambres séparées»-kban kielégíteni, a bezzót hűdezen, a théat foron tartani.

A dús lakoma után következnek a chartreuse és a benediktinus különféle nemel s kóvoldékák a kártya, miadatt kinn az óriási nagy teremben a sugar palmák alatt tiltkosan pocsognak a gyönyöző szokókuk aranyhalas marványemlékekben s a 12000 pálmalombok között tükös süttőgés kél, mintha az aool-hárfa hangján csodálkozva kenderék: hát a szerelem itt a fagyos éjszkonk is csak oly lázas luktetsre készteti a vért, mint a mi hazánkban. Ganges és Nilus partján? —

De látogassuk meg a zord észak e pálmaligetét. Gyönyörű teli éjszka vonult föl Moszkva fölött. Az ég az csillagok nyírdája reszelt. Szánkóba ülünk s végig síkunk a riakon, a «tverszkaja zosztaván» keresztül. Az országút mentébe: pompás villák mellett repül el szánkunk, öt verstynyre ki a mezőre. Itt vagyunk, Sztrélnában.

Az üvegpalota első teremben az orosz énekésnök tartanak cerelet. Válogatott szépségű nők ezek, pompás, gazdagon ilmeztetett nemzeti öltözetekben, 16—20 éves leányok, valóságos sylvhidék. De jaj annak, a ki gyermeteg tájékozatlanságában és csabító tündérek helyelyélt megzsolítja s tán épen sétára kéri föl a pálmák alatt! A nélkül, hogy megsejtene, egyszer csak a buffet mellett vezet el utatök, s egy nagy mozdulat és ime, egy bonbonniere, száz darab cigarettre s egy alapukai óriás körte már ott mosolyog szép társzandó kacsói közt, ki «desen sutlogja fűldébe: «Megenged, édes, ugy-e bár?» Hogy ne engedné meg ily szép ajkák kéro mosolyára. «Tíz rubel, nagyságos uram!» mondja erre a buffetier, melyen meghajolva előtött.

lyemruhában sétálnak föl s alá a bübajos tündérek mannaikkal, rut, kiasztó, ranczos képi venetianákkal, kik fekete ruhájokban, mely fölé bíborvörös köpeny van vetve, csakugyan észbe juttatják az embernek a boszorkányokat. Hollo fekete hajukat spanyolos fátvol borítja, száraz ujjuk brilliáns gyűrűkkel vannak tele, fonnyadt nyakukon nehéz arany lánc s többnyire himlőfelves képiú kifejezése ravasz és fúrkeszó, mint a préda után szagló kacsák.

A szokókukta pálmaliget árnyai között ott rejtőzik egy-egy barlangfikke, mesterségesen ösztökölt s folyondárral befuttatott mohos széklyákból, — benne terített asztal és a mellett a vendég Ivanics Iván, a gazdag halász, az ő onai szepével, a ki nem annyira szép, mint szemtelen s szissa a szecet, mint a vizet, miadatt karját a gavalér nyakra kóro fűzi, nem törődve vele, hogy finom csipke ruháját bekeveri annak ziros koldúné. A koldónm zsebeben meg zsirosabb tärza duzzad, s az ilyesmi forró szerelme ingerel. Hozalta is a szecet nyakra före s ugy örül neki, hogy az ő gyönyörűségés «Dunovás»-ja mily szeretetreméltósal kínálatig belelo boldogot, boldogtalanul, kivált pedig szép testvéreit, kiknek prostra festett ajkai között ily csodálatos hirtelenséggel tümedezik el a langyolt.

De már elég is lesz talán, gondolja magában a pislogóvált szemű halász s fűzet. Előhúzza a természetes bugyellárist, fizet s ujra bekötő gondosan madzaggal s ugy dugja vissza a zsebébe. Csakhogy nem addig van az. A hol dög akad, varju is találkozik csakhamar. Egyszerre, mintha csak a faldőlből bujt volna elő, egy puzos gnom telepedik a halász lábához s elkezd játszani a harmonikán. Mesteriég játszása «szorfanat» s csakhamar odahallgat az egész társaság. Egyszerre, mintha kifogyott volna a szusz a harmonikából, — megáll.

